

Zemřel doc. MUDr. Tomáš Kára, Ph.D.

V těchto dnech jsme se s hlubokým zármutkem rozloučili s dlouholetým přítelem, skvělým kolegou a hlavně skromným vědcem a visionářem doc. Tomášem Károu.

Tomáš Kára se narodil 15. října 1967 v Brně. Vystudoval Lékařskou fakultu Masarykovy univerzity, kde se zasloužil o rozvoj Spolku mediců LF MU jako jeden z jeho prezidentů. Od roku 1996 pracoval ve Fakultní nemocnici u svaté Anny. V roce 1996 založil laboratoř pro výzkum řízení krevního oběhu. Cílem laboratoře byl výzkum vlivu autonomního nervového systému v patofyziologii kardiovaskulárních onemocnění a výzkum nových možností diagnostiky a léčby KV onemocnění. Do činnosti laboratoře se významným způsobem zapojil Ústav přístrojové techniky Akademie věd Brno. V roce 1997 MUDr. Kára získal 1. místo na dnech mladých kardiologů a získal Young Investigator Travel Grand Award of: The American Society of Hypertension, The European Society of Cardiology a The European Society of Hypertension. Začíná také spolupráce s prestižními klinikami v Londýně a Ženevě s možností vyšetřovat autonomní nervový systém pomocí mikroneurografie. Založil poradnu pro synkopální stavy, kde se věnoval patofyziologii neurokardiální synkopy. V roce 1999 je hlavním cílem laboratoře výzkum plicní a mozkové regulace. V roce 2000 stál v čele týmu odborníků, který získal mezinárodní vědecké ocenění Severoamerické společnosti pro kardiostimulaci a elektrofyziologii za popis mozkové poruchy

řízení krevního oběhu, cenu NASPE Young Investigator Award-Clinical Research. Práci pak obhájil před odbornou porotou ve Washingtonu, kde jej oslovili vědci z Mayo Clinic, kam vzápětí nastoupil jako odborný asistent kliniky kardiovaskulárních onemocnění. V rámci laboratoře bylo vyvinuto 6 prototypů spirometrů ANNA a vlastní software ScopeWin ANS. Zařízení bylo v roce 2001 po souhlasu nemocnice instalováno v Rochesteru. Docent Kára vytvořil multidisciplinární tým, který disponoval vybavením a znalostmi pro výzkum, diagnostiku a léčbu poruch autonomního nervového systému a přidružených KV onemocnění srovnatelný s předními zahraničními pracovišti. V roce 2002 vydává publikaci Klinická patofyziologie hypertenze. V roce 2007 ve věku 39 let habilitoval v USA a ve stejném roce obdržel prestižní ocenění Mayo Clinic Outstanding Research Award. V letech 2004–2012 pomohl zajistit stáž na Mayo Clinic pro více než stovku českých, nejen brněnských lékařů. Podílel se na vývoji nového typu srdečního stimulatoru a dalších dvou technologií pro léčbu kardiovaskulárních onemocnění. V období pandemie vyvíjel nové metody, které významně zlepšily úspěšnost léčby pacientů se středně těžkou a těžkou pneumonií způsobenou onemocněním covid-19. Je autorem mnoha odborných statí. Dne 30. ledna 2024 obdržel Cenu města Brna za rok 2023 v kategorii lékařské vědy a farmacie z rukou primátorky města Markéty Vaňkové. Docent Kára úžasně bojoval s osudem, s nemocí a stále aktivně spolupracoval s Mayo Clinic a ještě v loňském roce měl výrazný podíl na překladu knihy „Jak žít déle a cítit se mladší“, kterou s kardiologickým týmem věnoval svým pacientům. Měl ještě mnoho plánů, jak zlepšit především prevenci kardiovaskulárních onemocnění.

Docent Kára zemřel po dlouhodobém boji s rakovinou v úterý 26. března 2024, bylo mu 56 let. Byl dlouholetým lékařem I. interní kardiologické kliniky FNUSA a LF MU, poté působil v brněnské Nemocnici Milosrdných bratří. Na Lékařské fakultě MU působil do roku 2014 jako externí vyučující pro I. interní kardiologickou kliniku FNUSA. Jeho největší zásluha byla ve vybudování Mezinárodního centra klinického výzkumu ve fakultní nemocnici u sv. Anny v Brně. Toto centrum zahrnuje kardiologickou a neurologickou výzkumnou aktivitu, vedle klinické léčebně preventivní péče taky výuku studentů lékařské fakulty Masarykovy univerzity.

Jeho koníčkem bylo veslování, kterému se věnoval i závodně (získal několik titulů, bronzovou medaili z akademického mistrovství světa, 5. místo na Světové universiádě v Buffalu, v roce 1988 absolvoval kvalifikaci na olympijské hry v Soulu, z finančních důvodů nakonec jejich osmiveslice nemohla na OH startovat).

Budiž nám jeho odkaz motivací jak pro každodenní medicínskou práci, tak i pro úsilí o další rozvoj brněnské a české kardiologie, stejně jako inspirací pro výzkumnou i pedagogickou činnost.

V posledních dvou letech jsme každé pondělí, pokud mu to nemoc dovolila, chodili a diskutovali v lesích okolo Bílovců nad. Svit., kde to tolik miloval. A tak budeme vzpomínat na léta, která jsme spolu měli možnost prožít. Bylo to poučné, krásné a bohužel krátké.

Mirek Souček a Jiří Vítovec